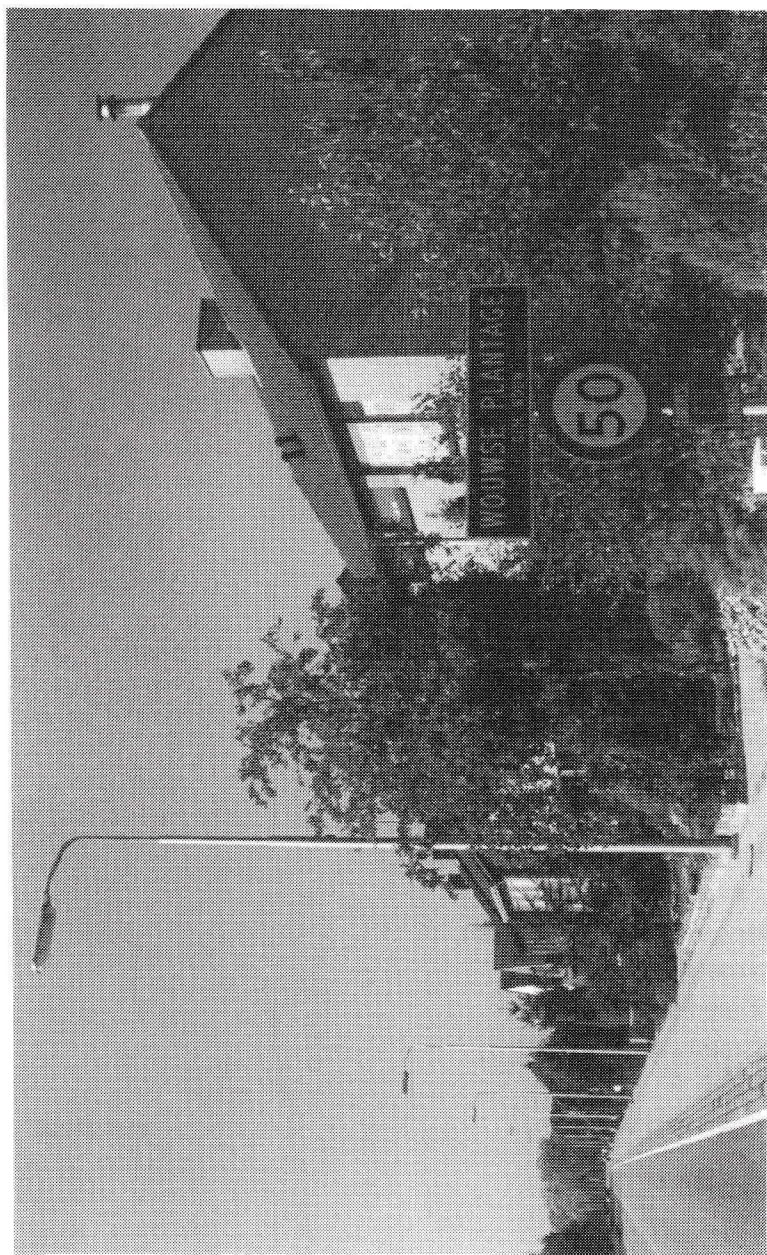

heemkunde kring
DE VIERSCHAER
WOUW

2-'97

Een foto van de Plantagebaan in Wouwse Plantage uit 1988. Het fietspad naast de weg werd een jaar eerder aangelegd, toen de dorpskern werd gereconstrueerd en het fietspad van Wouw naar Huijbergen gereed kwam. (Collectie: René Hermans).

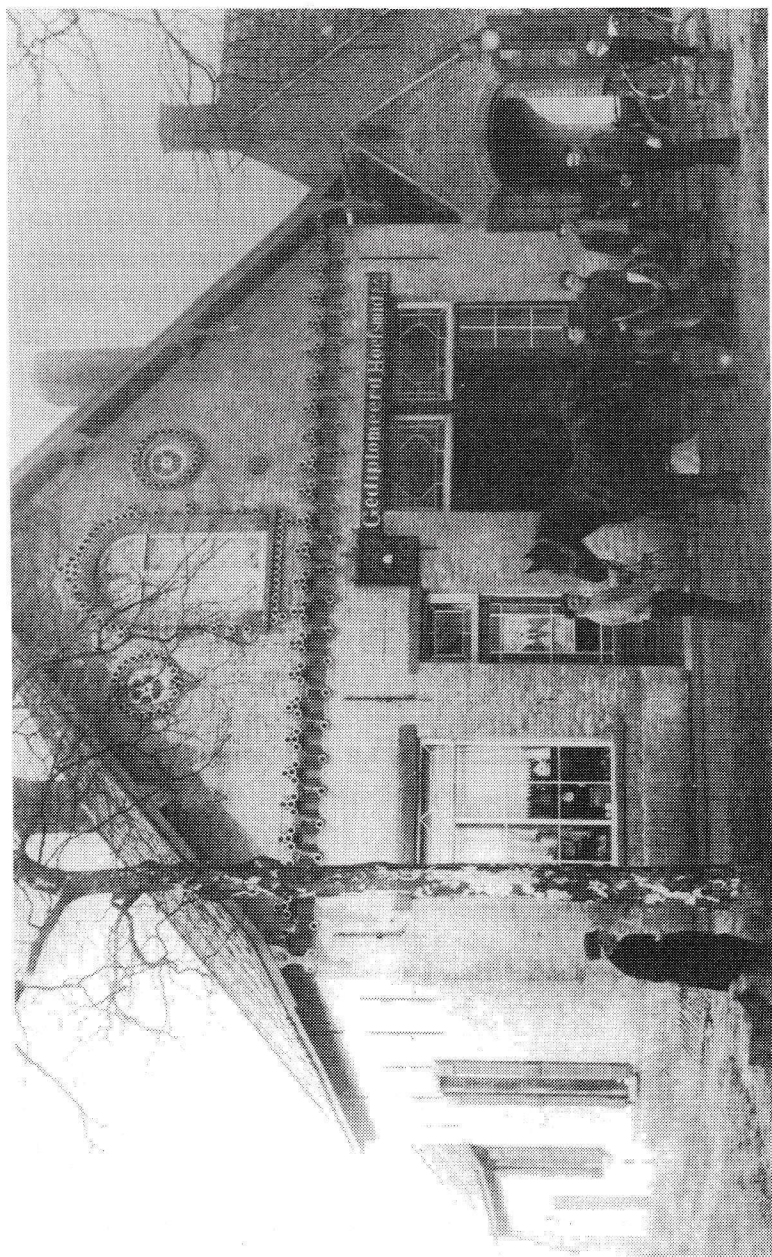
Een wandeling door Wouwse Plantage

Vorige keer besteedden we in deze rubriek aandacht aan het dorp Moerstraten en omgeving. Dit keer is het de beurt aan Wouwse Plantage. Aan de hand van foto's, ansichtkaarten en wat recentere afbeeldingen, maken we een tochtje door het dorp en de directe omgeving. Mensen die in hun eigen privébezit aardige foto's hebben van oude plekjes in de voormalige gemeente Wouw en die afbeeldingen ter beschikking willen stellen, kunnen gerust met ons contact opnemen. Uiteraard krijgt u de foto's of kaarten na gebruik retour.

Van het dorp Wouwse Plantage is een ontzettend groot aantal afbeeldingen bekend. Vooral van het landgoed zijn stapels beschikbaar. Dat deel van Wouwse Plantage laat ik in deze aflevering even links liggen, want daar wil ik in een speciaal artikeltje een keer op terugkomen.

Op verschillende plaatsen is aangegeven dat het dorp Wouwse Plantage, of Pindorp zoals het vroeger heette, niet spontaan ontstaan is¹⁾

Het dorp werd op de plaats waar het nu ligt ingetekend door Constantin Pierre de Caters en hij was het die de breedte van de weg bepaalde. Vooral Jos Cuijpers heeft een aannemelijke verklaring gegeven voor de uitzonderlijke grote afstand tussen de woningen aan de Plantagebaan in het dorpscentrum. Hij wijst op het feit dat Baron de Caters in Antwerpen aanzienlijke functies bekleedde en dat hij daarom op de hoogte geweest moet zijn van de nieuwe stedenbouwkundige inzichten, die vereisten dat er ruime, rechte boulevards werden aangelegd om ruimte, licht, lucht en groen in de stad te krijgen. Bij de aanleg van Wouwse Plantage kreeg hij de kans om die inzichten waar te maken, omdat er nagenoeg op die plaats nog geen bebouwing was. Jos Cuijpers schrijft in zijn artikel dat er in 1871 nog maar drie gebouwen langs de Plantagebaan stonden. Het gaat om het gebouw waar nu koffiehuis 'd'Ouwe schuur in gevestigd is en twee panden langs de weg richting Wouw.

Een foto van het pand van smid S.A. Krens. Het gebouw werd door baron de Caters gebouwd en later ging het in particuliere handen over. De foto werd rond 1910 gemaakt en heel fraai is de versiering met draineerbuizen te zien. Die liet de baron bakken in de steenbakkerij die net buiten het dorp stond en in 1869 was gebouwd. (Collectie: De Vierschaer).

De vraag waarom Baron de Caters het dorp niet in de directe omgeving van zijn landhuis wilde, behoeft bijna niet beantwoord te worden. De baron hield van rust en dat gold ook voor de familie Emsens die later eigenaar van het landgoed werd. De familie zorgde er voor dat in 1911 een nieuwe café gebouwd werd in de bocht bij het dorp Wouwse Plantage, zodat bezoekers niet meer op het landgoed behoeften te komen.

Wie het huidige Wouwse Plantage vanuit de richting Wouw binnenrijdt, zal weinig meer herkennen van het oude dorp. Fraaie nieuwbouwhuizen en veel groen. En om de snelheid van het verkeer te remmen liggen er drempels, versmallingen en aanpassingen van het wegdek.

Langzame groei

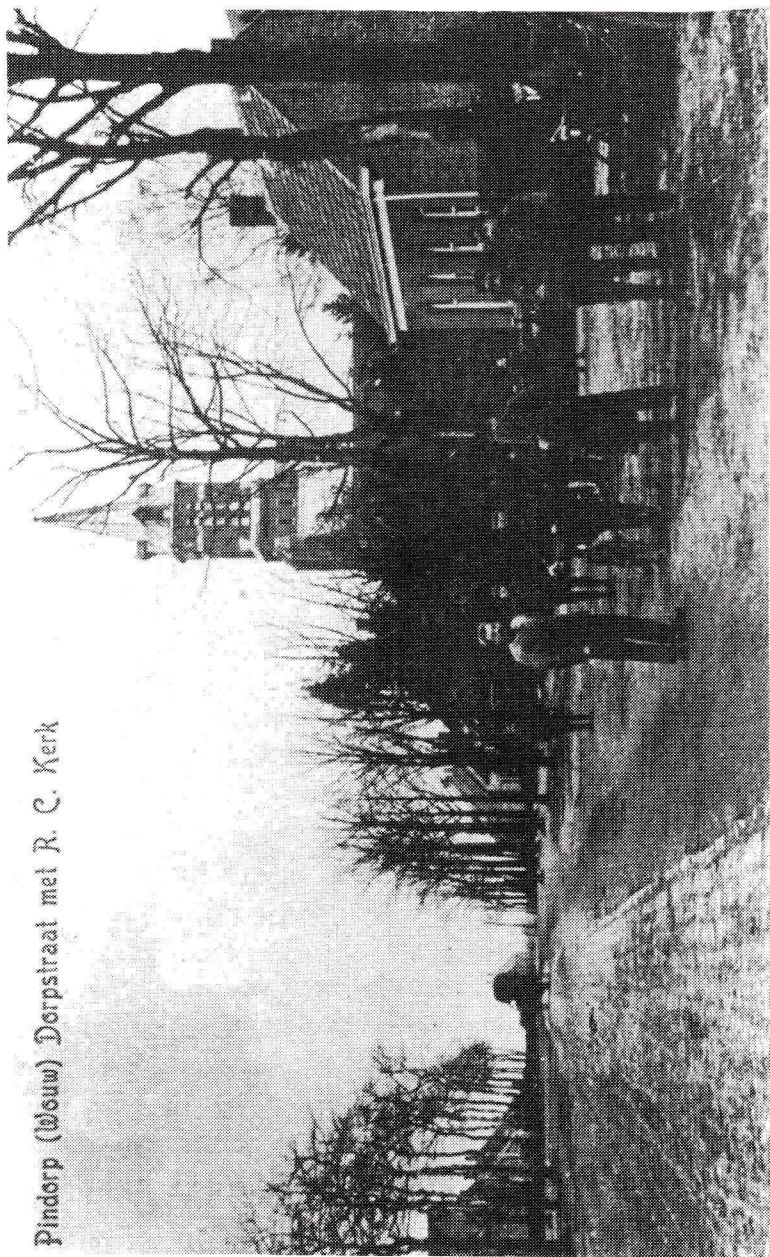
Het dorp groeide maar langzaam. Daar lag natuurlijk het 'gevecht' dat de pastoor moest voeren om de kerk open te krijgen en een nieuwe parochie in het leven te roepen aan ten grondslag. Pas in 1876 toen de kerk officieel was ingewijd en er een pastoor was gekomen, kwam er meer schot in de zaak. Zo vroeg Joh. van Tilburg in 1876 toestemming om een broodbakkerij te mogen beginnen en tevens bouwde hij een windmolen, om graan te malen. Die molen liep in de Tweede Wereldoorlog zoveel schade op dat hij daarna werd afgebroken.

Een jaar later in 1877 vroeg Adriaan van Hooydonk twee hinderwetsvergunningen aan. Eén voor een broodoven en één voor een handgrutmolen met eest (droogvloer). En in datzelfde jaar vroeg ook J. Peeters toestemming voor een broodoven.

In deze periode bouwde baron De Caters ook een smederij in het dorp, al is daar in het archief waarin de hinderwetsvergunningen geregistreerd staan, niets van terug te vinden. Die smederij ging later in particuliere handen over.

En de groei van het dorp ging gestaag door. Van de bouw van particuliere woningen is weinig terug te vinden, maar ongetwijfeld kwamen die er ook, want het bedrijfsleven groeide zeker. In 1888 vroeg P. Raaymakers een hinderwetsvergunning voor een broodbakkerij.

Pindorp (blauw) Dorpsstraat met R. C. Kerk

De Dorpsstraat in Pindorp rond 1915. Aan de militairen op de foto is te zien dat die in de mobilisatie gemaakt is. Het huis rechts deed jaren dienst als bewaarschool. Nellie Mariën was er kleuterleidster en woonde met haar moeder in dit huis. Op de achtergrond is de kerk uit 1891 te zien. (Collectie: De Vierschaer).

Wouweche Plantage, Dorpsgezicht

De zuidzijde van de Plantagebaan rond 1959. Het huis uiterst rechts was eerst in gebruik als pastorie en later als woonhuis. Daarnaast stond het winkeltje van koster Janus van Loenhout. Wat verder het café van Raaijmakers en later Kees Mies en nog verder de schoenmakerij van Toon Bals. (Collectie: René Hermans)

Het dorp ging ook mee in de vaart der volkeren, want zo wilde Joh. van Tilburg in 1895 toestemming om een stoommaalderij en grutterij te beginnen. Ook in Wouwse Plantage wilde men niet langer afhankelijk zijn van de wind.

J. Krens vroeg in 1915 een hinderwetsvergunning aan voor een smederij en in 1927 richtte hij zich nogmaals tot de Wouwse raad om een aanvullende vergunning. In Wouwse Plantage moet ook de groentedrogerij van F. Goyarts gestaan hebben want die vroeg in 1917 toestemming om daar een locomobiel in te mogen plaatsen om voortaan op motorkracht zijn groenten te kunnen drogen.

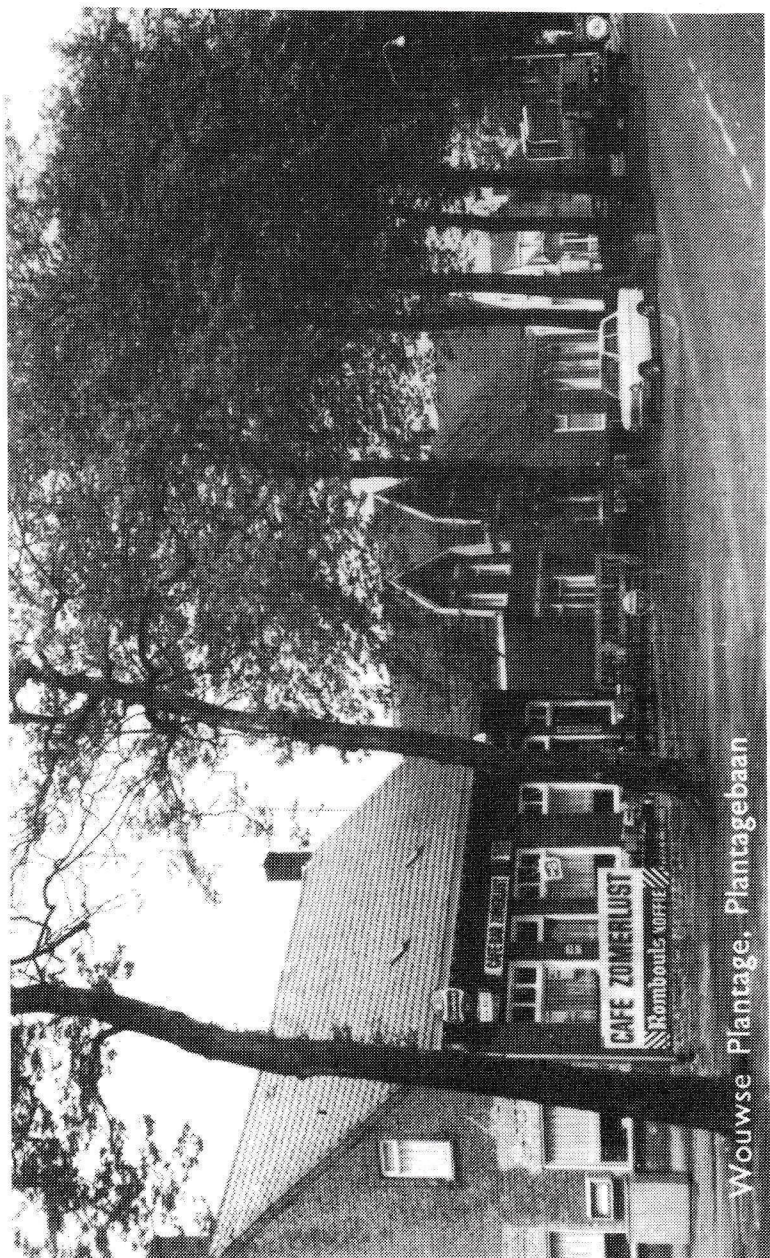
En zo vinden we in 1919 ook nog een aanvraag voor een electromotor in de timmerwerkplaats van J. van Meel in Wouwse Plantage.

Naam

Over de naam van het dorp Wouwse Plantage is al heel wat gepubliceerd. Albert Delahaye wijdt in het boek 'Ste Gertrudis in het woud' een hoofdstuk aan die naamgeving met als titel 'Hoe moet de kleine herten?'.²⁾ Hij geeft daarin aan dat de naam Pindorp een 'vondst' van pastoor Tielens uit Wouw was. In een boze bui, omdat hij een deel van zijn parochie af moest staan, wat ook een financiële adering voor de Wouwse Lambertusparochie betekende. Zowel Delahaye als Michel de Koning geven een verklaring voor de naam Pindorp.³⁾

De verklaring van Michel de Koning, die uitgaat van een dorp gebouwd in een gerooid mastbos, lijkt het meest aannemelijk. „De huizen verrijzen waar de laatste resten van het gerooide bos nog aanwezig zijn”, schrijft hij in het betreffende artikel uit 1988.

Dat er later heel wat te doen is geweest over de naam Pindorp laat zich begrijpen. Het was een scheldnaam die op de Wouwse pastorie was ontstaan en daar wilde men in het dorp wel vanaf. Ook de naam 'Nieuwe Dorp', simpelweg 'Dorp' en 'Plantage' werden gebruikt. In 1958 wordt een complete actie ondernomen om de naam officieel te veranderen in Wouwsche Plantage en het duurde tot 1960 voor dat overal was doorgedrongen. Tien jaar later werd de naam veranderd in Wouwse Plantage. Maar voor dat overal was doorgedrongen, waren we weer

De noordzijde van de Plantagebaan in het dorp Wouwe Plantage. Links op de hoek van de Kerkstraat stond café Zomerlust, het café waar Jan Bals jarenlang kastelein was met daarnaast een winkeltje. Tegenwoordig heeft het pand opnieuw een horecabe-stemming en is er het pannenkoekenhuis 'De Toverketel' in gevestigd. Het witte huis wat verderop werd later vervangen door de woning van smid Carel Vertegaal. De foto werd rond 1980 gemaakt. (Collectie: René Hermans)

jaren verder. De naam 'Pindorp' en 'De Pin' wordt overigens heden ten dage nog steeds gebruikt door de eigen dorpsbewoners en door streekgenoten, al is dat in de meeste gevallen niet denigrerend bedoeld.

Rustig

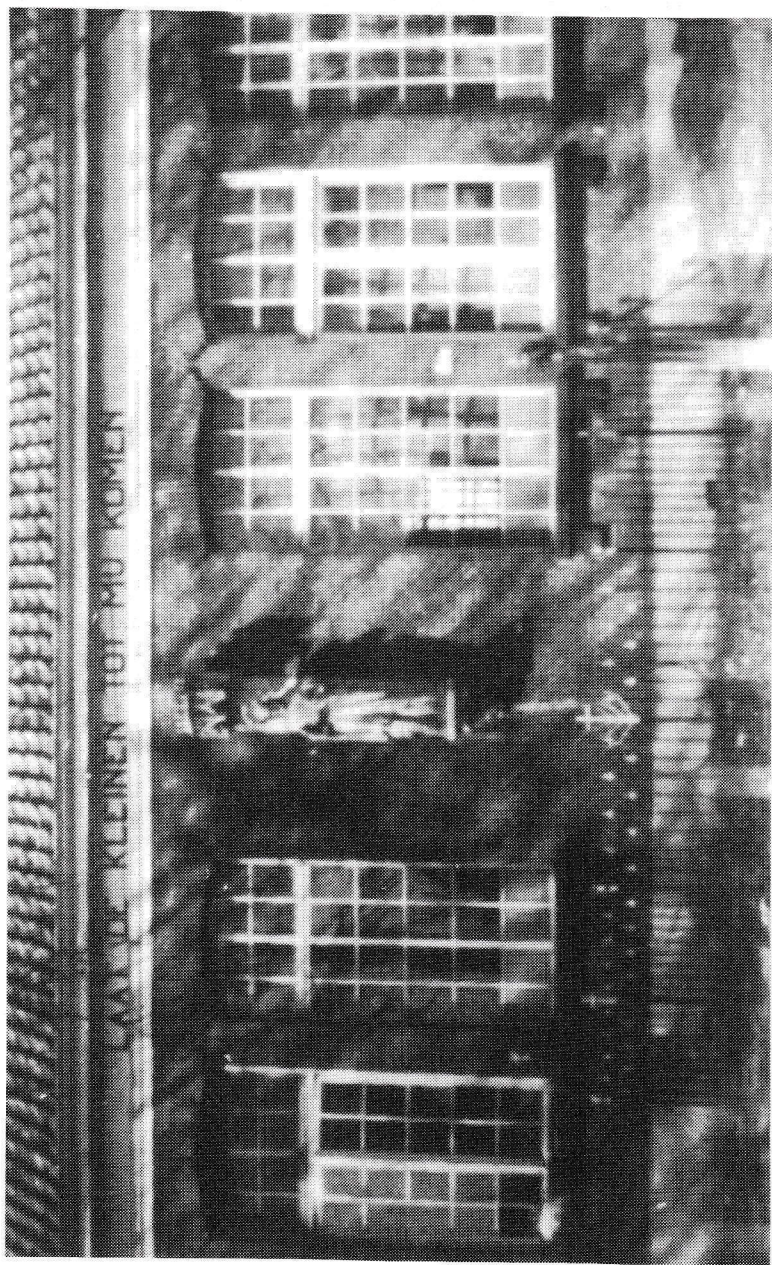
Jarenlang was het in Wouwse Plantage erg rustig. Wie oude ansichtkaarten bekijkt, ziet daarop de brede weg met aan twee zijden platanen. Platanen die later door heel wat mensen werden verfoeid vanwege de enorme hoeveelheid blad die van de bomen kwam. Het dorp bestond in de jaren zestig uit een afwisseling van woonhuizen, winkeltjes en kleine zelfstandigen. De weg door het dorp was de doorgaande verbinding tussen Wouw en de Zuidwesthoek en doorgaans was er weinig verkeer. Daar kwam verandering in toen vrachtwagens de weg als kortste verbindingroute gingen gebruiken tussen Rijksweg A58 en het Antwerpse havengebied.

Een fietspad werd aangelegd, reconstructie vonden plaats in Huijbergen en Wouwse Plantage en Huijbergen sloot het dorp zelfs af voor doorgaand vrachtverkeer. Na het doortrekken van de snelweg van het Antwerpse havengebied naar Bergen op Zoom, kreeg het vrachtverkeer een betere verbinding en was het gebruik van de Plantagebaan niet meer 'noodzakelijk'.

Toen kwam echter het toerisme op gang en veel toeristen zakten met hun wagens af richting de bossen van Wouwse Plantage. Heel veel mensen ondernamen van hieruit fietstochten en het altijd zo rustige dorp, kreeg nu te maken met een heel ander soort drukte

School

Natuurlijk kreeg Wouwse Plantage onderwijs. En weer dankzij Baron de Caters. De medewerking van de gemeente Wouw was echter niet bepaald groot. Was dat wel het geval geweest, dan had Wouwse Plantage in 1872 zijn eigen school gehad. De baron had het gebouwtje al gereed, maar de gemeente wilde daar niets van weten. Er werd een nieuwe school gebouwd en pas op 9 november 1878 kon het onderwijs in het dorp van start gaan. In eerste instantie was het een openbare

Een foto van de H.Hartschool in Wouwse Plantage gemaakt nadat in 1922 het H. Hartbeeld tegen de voorgevel van de school was geplaatst. (Collectie: De Vierschaer).

school. De Wouwse raad besloot om de school per 1 januari 1922 om te zetten in een katholieke school. Pastoor Johannes Loonen was er op 2 januari 1922 als de kippen bij om het gebouw in te zegen en het toe te wijden aan het H. Hart. Toen de school van openbare naar bijzondere school werd getransformeerd werd ook het personeel ontslagen. Als hoofd werd benoemd J. Coremans en als onderwijzer F. Verbraak. Beiden hadden ook al aan de openbare school gewerkt. Juffrouw C. Coremans en juffrouw A. Hectors kwamen als nieuwe leerkrachten.

En om het feest van de inzegening te vervolmaken werd in juni 1922 een splinternieuw Heilig Hartbeeld tegen de voorgevel geplaatst en de school werd voorzien van de tekst 'Laat de kleinen tot mij komen'.

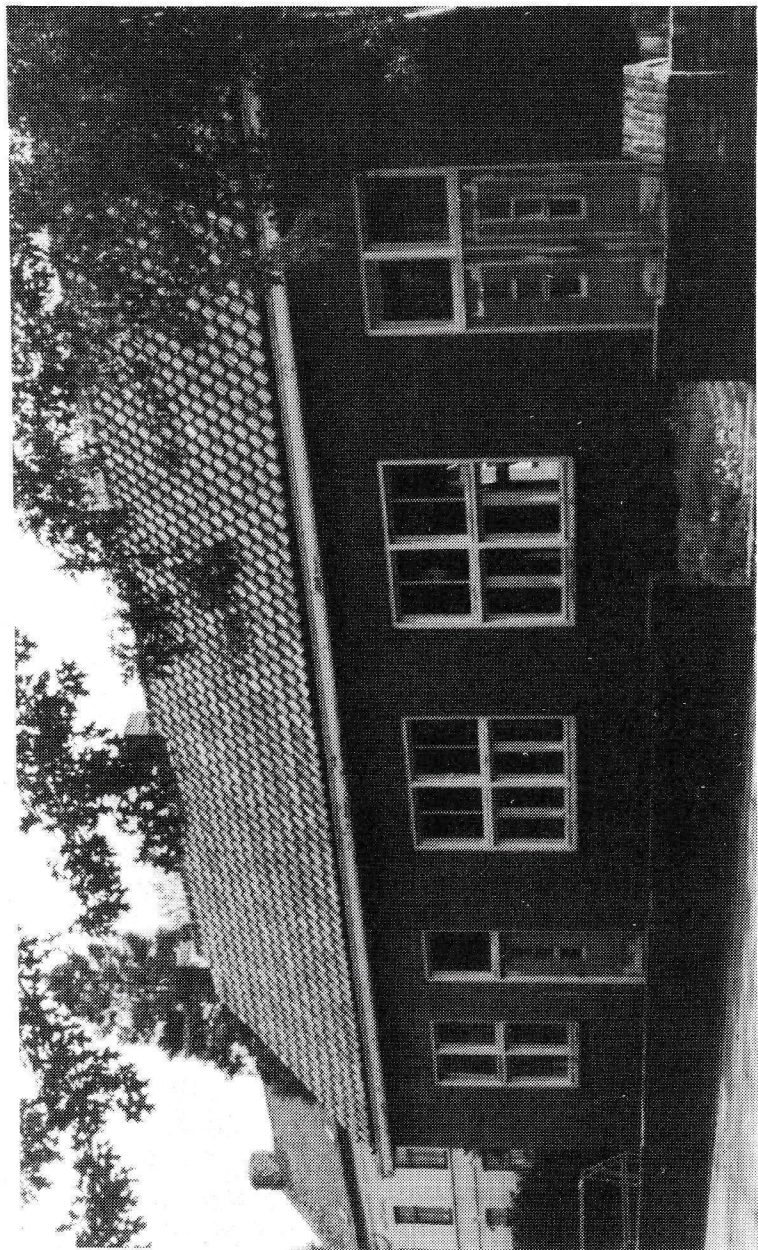
In 1967 kon eindelijk na jaren van touwtrekken een nieuwe school worden aanbesteed. De oude school was toen eigenlijk tot de laatste dakpan versleten. Toch duurde het nog tot 1968 voor de nieuwe school gereed was en de leerlingen weer met droge voeten naar binnen konden. Kort na de ingebruikname kreeg de school ook een eigen kunstwerk van Kees Keijzer uit Wouw. Een ijzerplastiek uit kubussen die oorspronkelijk ten opzichte van elkaar konden draaien en daardoor steeds een andere aanzicht gaven. Later werd de beweging uit deze blokken gehaald en nu vormt het kunstwerk een meer statisch geheel. De dynamiek in de school is er, onder leiding van Wim Groffen, wel gebleven.

Dorpshuis

In het jaar 1936 besloot het kerkbestuur van de Gertrudisparochie in Wouwse Plantage om een jeugdhuis met een toneel- en vergaderzaal te bouwen en tevens een nieuwe kleuterschool. De bisschop verleende goedkeuring en de gemeente Wouw ging akkoord met de plannen. En zo kon op 20 april van dat jaar het werk worden gegund aan aannemer Adr. Bennebroek. Op 1 mei ging de eerste schop de grond in en op 18 december kon het verenigingsleven van Wouwse Plantage er zijn intrek in nemen. Voor de bouw en de inrichting was de parochie het bedrag van 9.000 gulden kwijt.

Een foto van het nieuwe gebouw van de H. Hartschool in Wouwse Plantage uit maart 1980. Op de voorgrond is het kunstwerk van Kees Keijzer te zien. (Foto: Jan Schijven. Collectie: De Vierschaer).

En foto van het jeugdhuis tijdens de verbouwing tot dorpshuis 'De Spil'. Een deel van het gebouw bleef staan, maar de ingangspartij, de zaal en naastliggende ruimten werden vervangen en vernieuwd. (Foto: Jan Schijven. Collectie: De Vierschaer).

4

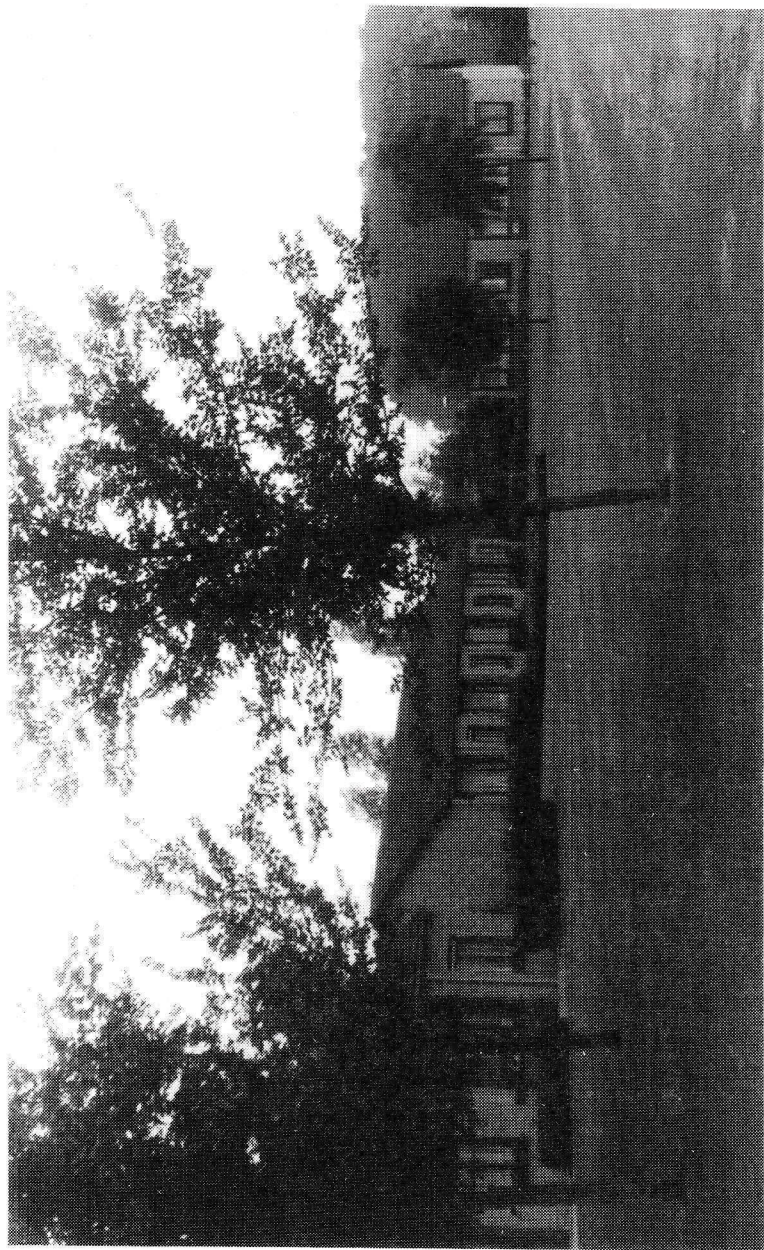
Veel plezier had de bevolking van Wouwse Plantage direct na de oplevering niet van het jeugdhuis. In de periode direct voor de Tweede Wereldoorlog werd het gebouw door het leger ingenomen. De zaal diende onder meer als kantine voor de soldaten, terwijl het toneel gebruikt werd om schoenen te repareren. In de kelder werd de munitie opgeslagen, de zolder was de slaapzaal en de kleuterschool diende als ziekenzaal.⁴⁾

Direct na de oorlog kon het gebouw eindelijk gebruikt worden waar het voor gebouwd was en veel verenigingen maakten er dankbaar gebruik van. Dat betekende ook dat het bouwwerk na enkele jaren al te klein was en de lijdensweg die toen begon eindigde pas op zaterdag 27 september 1980, toen de officiële opening van een nieuwe gemeenschapshuis kon worden verricht. Het jeugdhuis ging vanaf dat moment dorps huis 'De Spil' heten.

Een lang begeerde uitbreiding kon op 8 oktober 1995 door wethouder Peter van Steekelenburg in gebruik worden genomen.

Steenfabriek

De steenfabriek in Wouwse Plantage vervulde altijd een belangrijke rol in het dorp. Die zorgde voor heel wat werkgelegenheid zowel voor de bewoners van Wouwse Plantage als voor mensen uit de omgeving. De „Stoom-, Steen- en Pannenfabriek Wouwsche Plantage” was door baron C. de Caters in 1869 gebouwd. Later ging de fabriek over naar de familie Emsens. Naast stenen werden er ook dakpannen gemaakt en draineerbuizen. Over die fabriek valt heel wat te vertellen, vooral omdat er zich in de loop van de jaren nogal wat veranderingen voordeden. De steenfabriek was een van de weinigen die tot in de jaren negentig bleef staan. Toen moest ook dit gebouw het loodje leggen, al bleef een deel van de ringoven bewaard. Van buitenaf is dit deel van de oven niet meer te zien, maar het is ondergebracht in het bedrijfsgebouw van de steengalerij Wouwse Plantage. Over de steenfabriek Wouwse Plantage als onderdeel van de Wouwse steenbakkerijen zal mogelijk in september 1997 een speciale uitgave van De Vierschaer worden gewijd.

Ook voor ouderen kwamen er in Wouwse Plantage voorzieningen. Aan het Rozenhof in Wouwse Plantage werd een complex oudererenwoningen gebouwd. De woningen kwamen in 1966 gereed, in hetzelfde jaar als de woningen aan het Ekelhof in Heerle. Deze foto dateert uit augustus 1974 toen de woningen nog voldeden aan de eisen van de tijd. (Foto: Jan Schijven. Collectie: De Vierschaer).

Activiteiten

In het dorp Wouwse Plantage kwam niet alleen nieuwe inwoners, woningen en winkels. Met de groei van de bevolking kwam er ook allerlei verenigingen en organisaties. De eerste verenigingen waren verbonden aan de kerk, want uiteraard werd er een kerkkoor in het leven geroepen en groepen als de Heilige Familie en in 1927 ontstond een 'vereniging van de Kruisweg'.

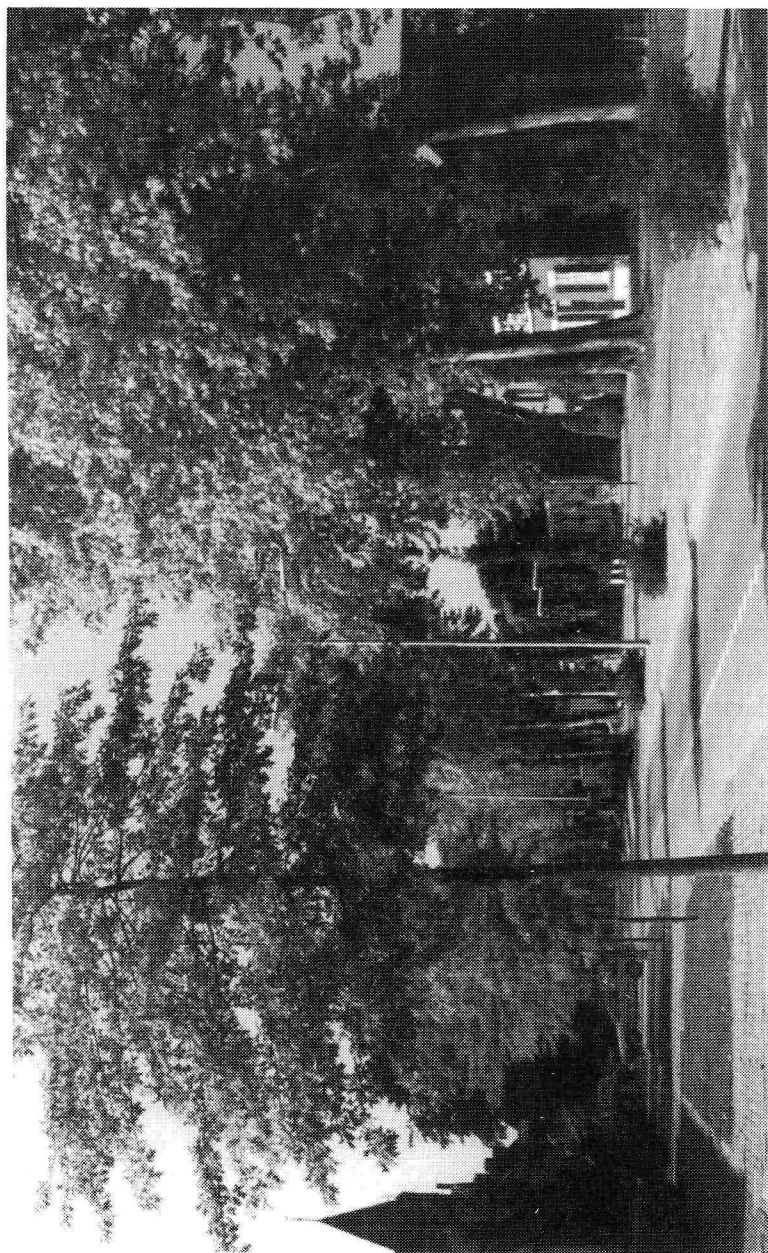
De oudste vereniging van het dorp is wel harmonie 'Soli Deo Gloria' De eerste plannen werden in 1927 gemaakt en in 1928 werd de vereniging daadwerkelijk opgericht. De muziekinstrumenten en het vaandel werden overgenomen van een Zeeuwse vereniging en sinds die tijd in de fanfare, die later in harmonie werd omgezet, actief in het dorp. In de gloriejaren zelfs met twee majorettenkorpsen.

Andere verenigingen die het goed deden, waren schutterijen. En hoewel die in Wouwse Plantage op dit moment niet meer bestaan, schoot in 1932 een vereniging met de naam 'Geen Moed Verloren' in het dorp de pijlen naar de roos.

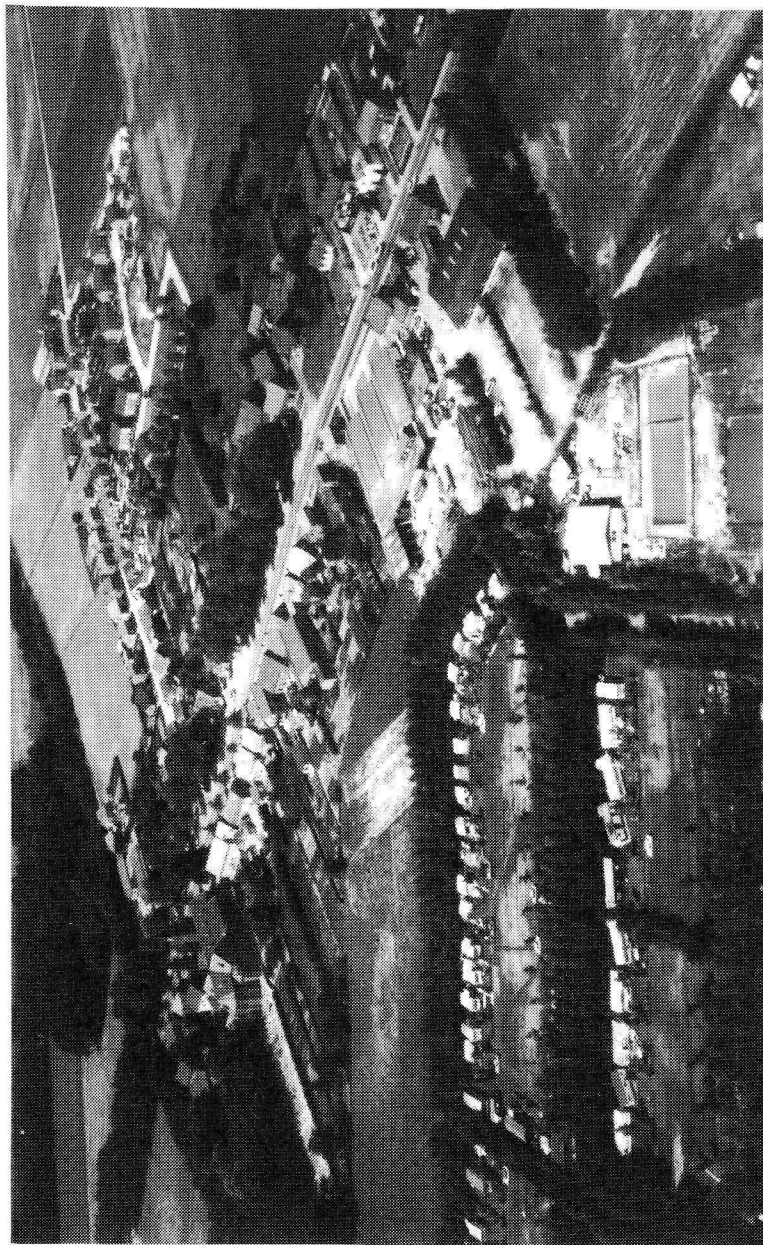
Een organisatie die in 1924 het leven zag, was de Wit-Gele-Kruisvereniging Wouwse Plantage. In eerste instantie werkte die in het zgn. 'armen-huis' op de plaats waar later het dorpshuis werd gebouwd. In 1964 kwam er eindelijk de beschikking over een nieuw kruisgebouw in de Kerkstraat. Dat werd in de jaren zeventig, toen de afdeling Wouw en Wouwse Plantage samengingen weer afgestoten. Tegenwoordig worden de activiteiten van de afdeling weer ontplooid in het dorpshuis.

Sport

Is er in Wouwse Plantage dan niets op sportief gebied te beleven zult U zich afvragen. Het antwoord is een volmondig 'ja'. Direct na de Tweede Wereldoorlog werd het herstel van het kapotgeschoten dorp ter hand genomen. Daarvoor werden bouwvakker uit Zuid-Holland aangetrokken en die speelden regelmatig een partijtje voetbal tegen de bewoners van het dorp. Daaruit ontstond uiteindelijk voetbalvereniging Rimboe. Die na wat omzwervingen een sportcomplex kreeg aan de Wildertsedreef. Daar kon in 1996 ook het gouden jubileum worden gevierd.

Een afbeelding van het dorp Wouwse Plantage rond 1988. In het dorp had een reconstructie plaatsgevonden waarbij een middenberm was aangelegd en er meer gras en groen terug was gekomen. Op het moment waarop de foto werd gemaakt, was het nog behoorlijk rustig in Wouwse Plantage. (Collectie: René Hermans).

Een luchtfoto van het dorp Wouwse Plantage uit 1976. Een aantal verschillen met de huidige situatie is duidelijk te zien. De camping Wouwse Plantage was nog erg open, de loodsen van het timmerbedrijf van Jacobs stonden er nog in volle omgang, de straat was nog niet gereconstrueerd en het uitbreidingsplan bij het Rozenhof had net een aanvang genomen. (Collectie: De Vierschaer).

In 1953 deed het wielrennen zijn intrede in het dorp Wouwse Plantage met 'De Hel van de Pin', een ronde die inmiddels is uitgegroeid tot een activiteit die bekendheid geniet in de hele regio. Na de 'Draai van Kaai' trekt deze ronde misschien wel het meeste publiek van alle koersen in de regio.

Vooraf in de jaren zeventig en tachtig kwam het sportieve element in Wouwse Plantage boven drijven. De schietvereniging Edel Tijdverdrif (1971), rijvereniging 'De Plantageruiters' (1977), de Stichting Golf Wouwse Plantage (1979), De vereniging van Duitse Herder 'De Plantage' (1982) en tafeltennisvereniging 'De Pinpongers' (1985) zagen het licht en ze groeiden en bloeiden en wisten zelfs regelmatig aardige successen te behalen.

Ouderen

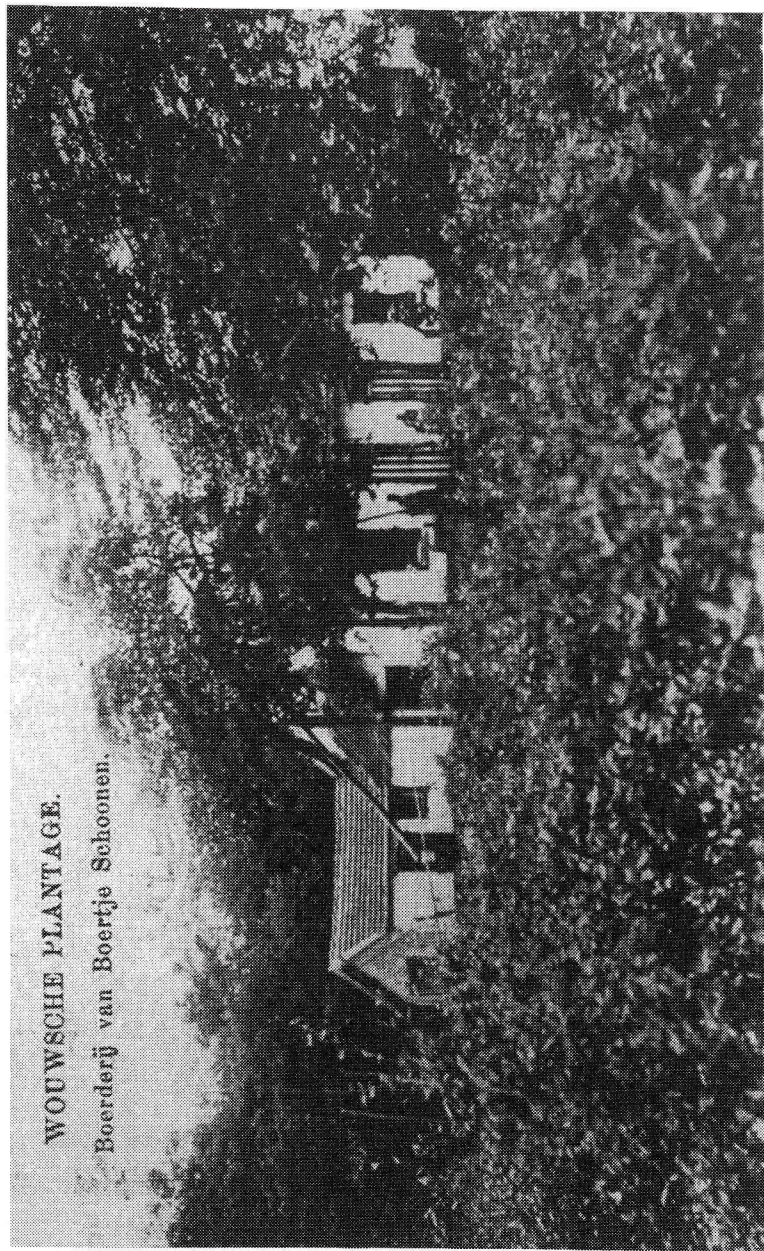
De ouderen in Wouwse Plantage namen in de loop van de jaren een steeds belangrijker plaats in. Dat kwam mede door de medische wetenschap die er zorg voor droeg dat mensen ouder werden en het dorp Wouwse Plantage kreeg ook te maken met wat vergrijzing.

De afdeling werd in 1956 opgericht en groeide steeds verder uit. Het aantal activiteiten dat ontplooid werd steeg in de loop van de jaren. Wat begin met wat rikmiddagen, groeide uit tot een compleet pakket aan activiteiten met ontspanningsmiddagen, fietstochten, retraites, recreatieve uitstapjes. En er kwamen aparte clubs voor gymnastiek, yoga, biljart en welfarewerk. De 'Vrolijke Vrienden' werd een groepje ouderen dat zich met volksdansen bezig ging houden en dat daarvoor zelfs regelmatig het dorp uit trok. Zij luisteren bovendien bij feestelijke gelegenheden een deel van het programma op. De laatste activiteit is koersbal. Wouwse Plantage was zelfs de eerste vereniging binnen de voormalige gemeente Wouw die een eigen koersbalmat en koersbalclub rijk was. Naar voorbeeld van deze club werden ook in Heerle en Wouw activiteiten ontplooid.

Vooraf met het oog op de ouderen werden vanaf 1975 pogingen ondernomen om openbaar vervoer in het dorp te krijgen. Het duurde tot 1980 voor deze pogingen succes hadden. Sinds die tijd rijdt er

WOUWSCHE PLANTAGE.

Boerderij van Boertje Schoonen.

Het boerderijje van Willem Schoonen aan de Plantagebaan in Wouwse Plantage rond 1910. Het werd afgebroken en op deze plaats werd pension Goense gebouwd om de drukte van passanten op het landgoed Wouwse Plantage op te vangen. (Collectie: René Hermans).

dagelijks een buurtbus die het dorp met Bergen op Zoom en Wouw verbindt. De lijn gaat verder via Heerle, Moerstraten en Welberg naar Steenberg. Het buurtbuscomité zelf zetelt echter nog steeds in het dorp Wouwse Plantage, daar maakte men zich al die jaren het 'hardst' om een bus te krijgen.

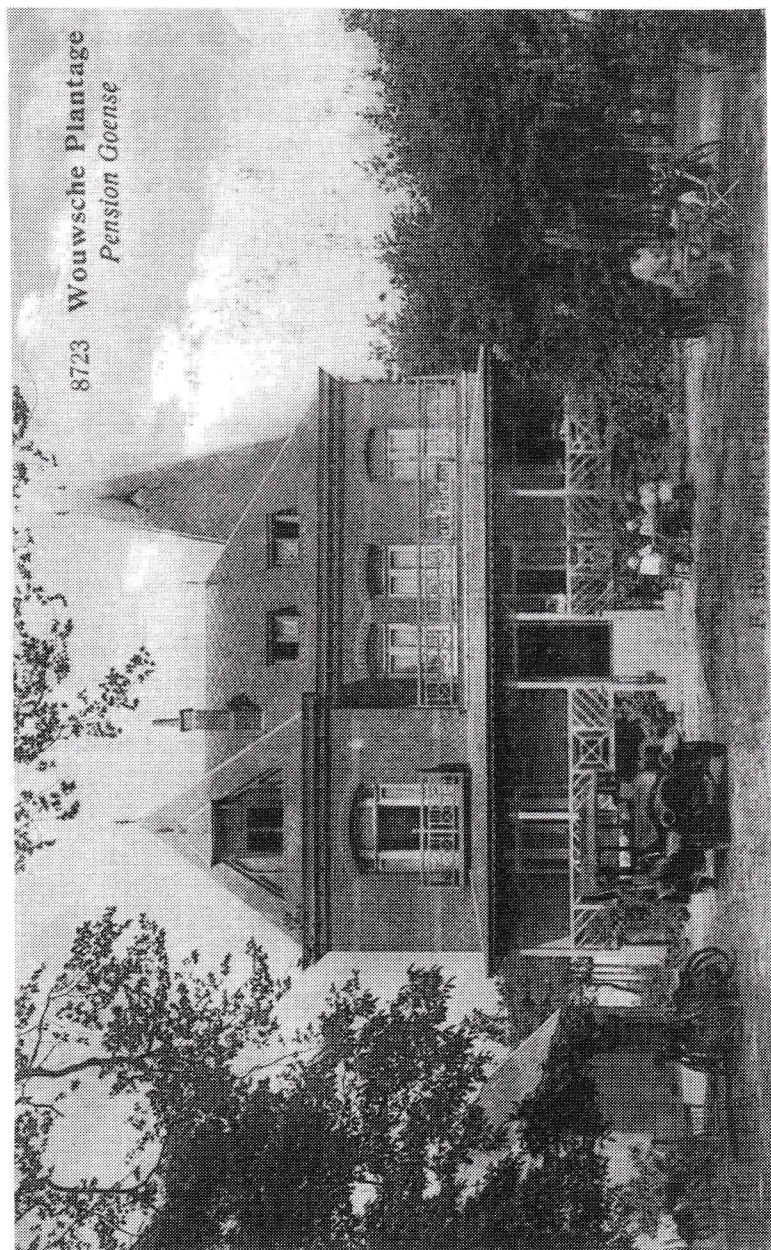
De meeste inzet kwam van de Leefbaarheidsgroepering Wouwse Plantage dit in 1975 in het leven werd geroepen. Tevoren waren er al plannen en groepjes gevormd om in het dorp wat zaken geregeld te krijgen. Vanaf 1975 werd er echt gewerkt en de leefbaarheidsgroep kreeg in de loop van de jaren heel wat voor elkaar. Een wandelpad langs de Plantagebaan, speel- en trapveldjes, speelvoorzieningen, zitbanken, een trimbaan en meer groen. Vaak met veel zweet en hard werken, want de gemeente stelde vaak wel het materiaal ter beschikking maar vrijwilligers moesten er wel hun energie en tijd in steken om het voor elkaar te krijgen.

Tenslotte

In het kader van dit artikel is het niet wenselijk om alle verenigingen en instanties uitgebreid te bespreken. We willen hier alleen in het kort nog een aantal verenigingen noemen om daarmee aan te geven dat het dorp Wouwse Plantage nog steeds bruist van activiteit. Denk maar aan een Sint Nicolaascomité, een Oranjecomité, het Kindervakantiewerk en de Stichting 'Karnaval Wouwse Plantage' die alle vier jaarlijks voor een uitbundig volksfeest zorgen.

Iets speciaals in Wouwse Plantage is ook dat het carnaval hier hoog in het vaandel staat. Bouwplougen als 'De Rimboeanen', BC 'Aktief' en 'De Vleet' verwierven in de loop van de jaren roem en faam. En ook op muzikaal gebied mag het dorp er wezen. Denk alleen maar aan 'W'or-nouwus', 'De Leutblazers', de 'D'urschuivers' en 'Motkunne'.

En organisaties als de N.C.B.-afdeling, de Zonnebloem, de stichting 'Wouw helpt Polen', R.T.C. Zomerlust, de toneelvereniging D.E.S., het Gertrudiskoor, de K.P.J.-afdeling, de actieve K.V.O.-afdeling en het koor 'La Lisière' zorgen er voor dat er in Wouwse Plantage op elk gebied wat te beleven valt.

Pension Goense rond 1920. Het pension maakte toen een glorieus door. Op de ansichtkaart zijn heel wat bezoekers te zien. De auto, de fietsen en de vele tafeltjes en stoeltjes wekken de indruk dat het pension, annex herberg bij de passanten en vakantiegangers erg in trek was. (Collectie: René Hermans).

Zelfs een museum ontbreek er niet, want verscholen in de bossen ligt het brandweermuseum. En ooit stond in het dorp ook de wieg van het zijdemuseum, dat na het vertrek uit Wouwse Plantage in de Lambertus-school in Wouw onderdak vond en daar begin dit jaar failliet ging. Het failliet van het dorp Wouwse Plantage zal in het licht van al die activiteiten nog heel lang op zich laten wachten.

Wouw, 27 juli 1997

René Hermans

Noten:

1. Albert Delahaye: Het dorp Wouwse Plantage, in: Ste Gertrudis in het Woud. Wouw 1976 en Jos Cuypers: De hoofdstraat van Wouwse Plantage, in: De Vierschaer 1-'95 (XIIIde jaargang).
2. Albert Delahaye: Het dorp Wouwse Plantage, in Ste Gertrudis in het Woud. Wouw, 1976. Blz. 132-136.
3. Michel de Koning: Pindorp of Wouwse Plantage, in: De Vierschaer 1-'88 (VIe jaargang) Blz 29-42
4. Dit deel van de tekst is afkomstig uit het boek 'Ter ontspanning en tot vermaak' met daarin de beschrijvingen van verenigingen en instanties in de gemeente Wouw in de twintigste eeuw. Wie denkt dat hier plagiaat gepleegd wordt, wil ik gerust stellen. De schrijver van het boek en van dit artikel zijn één en dezelfde.

Deze uitgave werd mede mogelijk
door de financiële steun van de
Drankencentrale "Wouw" B.V.